

Vervoer naar wedstrijden & Feestavonden

Rond welke tijd je nu op zaterdag bij HDS ook aankomt, het is altijd zoeken naar een parkeerplek. Auto's van (ouders van) spelers die bij HDS te gast zijn en auto's van HDS-leden. Ook staan er vaak auto's met een draaiende motor langs de weg. Ze zijn van de ouders die in colonne naar de uitwedstrijden gaan rijden. Maar ging dat vroeger ook zo?

Het antwoord is nee, bijna niemand had een auto in die tijd.

Rond 1950 waren er 12 auto's per 1000 inwoners (nu zijn dat er 500 op 1000). Uitgaande van dit gemiddelde waren er in heel Leersum dus zo'n 50-60 auto's. Kun je het je voorstellen?

Nee, niet de auto maar de fiets was het vervoermiddel. Onze mannen gingen dan ook bijna altijd met de fiets naar een uitwedstrijd.

Als je dan als kind mee wilde ging je bij je pa achterop of op de stang. Hans van de Brenk verwoordde het in één van de eerste bijeenkomsten als volgt: "Als ik daar nog aan terugdenk, voel ik de stang van de fiets van mijn vader nog steeds in mijn kont"

Soms hadden de mannen geluk. Zo had garagehouder Herman van de Broek (bijnaam: de Lap) een ziekenauto. Met die ziekenauto verzorgde hij zo af en toe het vervoer naar uitwedstrijden.

Een prettige bijkomstigheid was volgens Wim van A. dat we nooit voor een stoplicht hoefden te wachten en altijd op tijd kwamen voor de wedstrijd.

Een andere keer stond er een uitwedstrijd over de Rijn op de planning. Het hele team zat achterin een busje, de chauffeur en de leider zaten voorin.

Op de veerpont werd er voor 2 personen afgerekend. Toen het busje van de pont afreed deden de jongens lachend de achterklep van het busje open om de schipper te bedanken voor de behouden overtocht!

Het jeugdelftal van Wim Harteman kon bij een uitwedstrijd naar Veenendaal een keer gebruik maken van de bus van Toon Goes (vader van Ton). Toon had een bus(je), waar een man of 16, 17 in gingen.

Wim mocht het busje van Toon lenen, maar moest zelf voor een chauffeur zorgen.

Jan Willemse reed die dag.

Onderweg naar 't Veen komt het busje in een bocht op de Haarweg vlakbij de Slaperdijk een klein autootje tegen met daarin een boer. Die boer zwaait naar ze, maar let niet goed op en rijdt zo tegen de bus van Toon aan.

De boer stapt uit en krijgt van Wim te horen dat hij de politie zal bellen. De boer ziet dat niet zo zitten en vraagt aan Wim: hoeveel bedraagt de schade, hoeveel moet dat kosten? Wim belt Toon op met de vraag of hij die kant op wilde komen.

Bij aankomst begint Toon eerst wat gewichtig en moeilijk te mompelen in de trant van: ja, kijk eens even, alles goed en wel en zus en zo. Daarna noemt hij een leuk prijsje. Geen punt, zegt de boer en rekent meteen af.

Later toen Toon er bij Wim nog een keer op terug kwam, zei hij lachend: als je nog eens zo'n leuk klusje voor me hebt, zeg het me dan maar!

De jongens van het team waren ondertussen verder gaan lopen want ja zij moesten voetballen.

Na afloop van de wedstrijd stond het busje van Toon weer klaar en zorgde Jan Willemse er voor dat de jongens weer veilig en wel thuis kwamen.

Feestavonden

Feestavonden

Dat er bij HDS een feestje gevierd kan worden weet iedereen. Dat was vroeger niet anders.

Vanuit HDS werd er 2 keer per jaar een feestavond georganiseerd. Eerst bij Damlust en later in De Kolk (stond op het grasveld tegenover de Binder).

De organisatie van het feest lag bij HDS.

De mannen namen de vrijdagmiddag vrij om De Kolk klaar te maken voor de avond.

Het podium, bestaande uit veilingkisten en platen werd opgebouwd en de zaal werd versierd. Daarbij werd de tijd wel eens uit het oog verloren. Zo gebeurde het dat de eerste mensen al binnenkwamen terwijl de organisatie nog gezellig aan een biertje zat.

De feestavonden waren erg populair niet alleen in het dorp ook daarbuiten. Alle kappers waren vlak voor het feest volgeboekt.

Om zeker te zijn van een goede (zit)plek kwamen de eerste bezoekers al om 7 uur binnen. Was je er niet om 8 uur (aanvangstijd) dan was er helaas geen plek meer.

Er werd een band ingehuurd die populaire dansmuziek speelde. Meestal waren het de Evening Stars uit Groenlo en een enkele keer de Rosalio's uit Culemborg. Ook de Havenzangers zijn er nog een keer geweest.

De hele avond werd er volop en naar hartenlust gedanst. En waar gedanst werd, moest ook gedronken worden. Eerst glaasjes bier en later, toen de barman het allemaal niet kon bijhouden, kocht je bier per krat. Voor de dames was er ook een wijntje te koop.

HDS leden mochten voor niets naar binnen, niet-leden betaalden entree.

Later werden er in de (oude) HDS-kantine ook memorabele feestavonden georganiseerd.

Met een glimlach en een traan

Enkele vertellers die hun herinneringen met ons deelden, zijn er niet meer. We bewaren hun verhalen – en hun namen – met zorg en trots. We danken ook iedereen die deze verhalen heeft opgeschreven én iedereen die de tijd neemt om ze te lezen. Want zo blijft de geschiedenis van HDS leven.

In de toekomst hopen we nieuwe verhalen toe te voegen, van nieuwe vertellers, waarvan we nu nog niet weten wie ze zullen zijn – maar die ongetwijfeld weer kleur zullen geven aan ons rood-witte verleden en heden.

Hans van Brenk († 2022) - Jan van den Berg († 2023) - Bertus Schuilenburg († 2023)